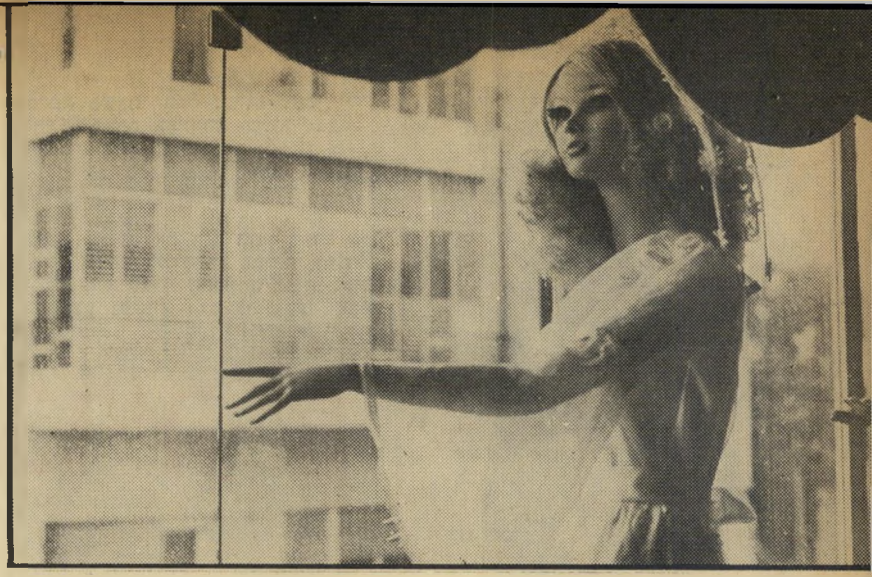

בין 5 ל-7 בערב מתקיימת ברחוב

רחוב הכלות

כלת השעווה הבוטיקים לשמלות חופה מפתים בחלונות ראוה מפוארים. בכל חלון ניצבות להפארת שתיים שלוש בובות עשויות שעווה ולבושות שמלות חופה שמחירו נע בין 250 ל-1000 ללמעלה מאלף ל"י השימלה.

קולנוע מוגרבי לרחוב מאפו. העלילה המרכזית מתרכזת אמנם בצפון הקטע האמור, אך גם הדרום מצליח לגרוף קהל. כל הרוצה ליהנות מהבידור החדש, חייב לזכור כי קיימים זמני הצגה. שעות ה-5 בידור, הפחות-ארוכות רשמיות, הן עד 7 בערב, בכל יום, להוציא ימי שישי ושבת. בערבי יום שלישי וחמישי, הציגות מיוחדות.

המופע קרוי: רחוב הכלות. מאחורי הקלעים הוצמד לו אמנם הכינוי: תעי שיית הכלות, אך קהל המבקרים ברחוב בן-יהודה מעדיף את השם הפשוט, הכמי עט רשמי. כי זה מה שרואים: כלות, כלות, ושוב כלות. כולן יפות, כולן ב-בגדי לבן ארוכים ומרשימים.

הכל תלוי בעומק הכיס

יש כלות המסתפקות בכתר והינומה ויש אחרות שמתחננות רק עם כובע. המבחר גדול. המחיר: בין 75 ל-150 ל"י לכיטוי.

כובעים יש כלות המסתפקות בכתר והינומה ויש אחרות שמתחננות רק עם כובע. המבחר גדול. המחיר: בין 75 ל-150 ל"י לכיטוי.

מדי ערב הכלה שרה אריה (17), טרם חופה, צוחקת למאמציו של חתנה מוריס אקרמן (20) לענוב במו ידיו את עניבת החתן שלו. שרה אריה בילתה למעלה משש שעות בסלון אמבר, האחראי להופעתה הזוהרת.

של הכוכבת, אך היא משמשת רק כ-סטטיסטית — שושבינה. ביום בו אמר אלוהים פעמיים „כי טוב“ הוא השלישי בשבת, מציג רחוב הכלות בין 40 ל-50 כוכלות לערב. כך גם בחמישי בשבת, המוביל מסיבה הרבה יותר פרוזאית — אפשר להרוויח שבוע דבש יותר ארוך.

בימי ראשון, שני ורביעי, הקהל שעל המדרכות זוכה תמיד לתמורה מלאה. „העשיית הכלות“ פולטת את הסחורה שלה לרחוב, בקצב מדהים של 10-5 כלות בממוצע לכל רבע שעה. מה שהקהל ברחוב אינו רואה הוא את שעות ההכנה הקודמות למופע. שעות

ההופכות ברווזנות ממוצעת לטווס בנור צות מלאכותיות. צבועה ומבושמת לקי ראת... הצלם. הצופים בכידור מתרכזים בדרך כלל ליד מכוני היופי ומכוני הצילום. הצופים שלא נותר להם מקום עמידה, מעיפים מבט מהיר בעוברם ברגל או מן המכור נית. בין 5 ו-7 בערב כל מבט זוכה ב-כלה. רחוב בן-יהודה מציע לכוכבות מבחר מגוון של „חדרי איפור והלבשה“. הב-חירה תלויה בעומק כיסי ההורים. המבחר מתחלק כדלקמן: 3 ב-טיקים לשמלות חופה, 2 מכוני יופי לכחל וסרק ו-2 תעשיות של שילוב שמ-

שמלות למיבחר הכלה רחל משיח עומדת לתייפך לרחל גולדמן. בעוד שניות מיספר תצא לאולם, לאחר שעברה את כל תהליך הייפוי והפירכוס במכון הכלות. ברקע: שמלות החופה שמציע הבוטיק.

ביום ובנוצצים ובפרחים שונים. חתנים בחליפות חדישות, חתנים שחליפותיהם תלויות עדיין במכוני יות הפרחוניות (בעוד הם עצמם קבועים על ה„ברזלים“, ממתינים לצאת התגשי-מות הלומותיהם מאחורי הקלעים). פה ושם מופיעות בהצגה הגדולה של בן-יהודה גם אמהות עצבניות כמכסי מנצנץ, הממחינות לבת המסננה שיצאת לעולם האכזר. לעתים רואים אפילו מה-דורה זעירה של כלה, עם כל התפאורה

ב ידור חדש כבש את תל-אביב. במיסי תענוגות. אין לו אמרגן או אולם מופעים. עם זאת, יש בו מהוזהר, הערי-שר, וההתרגשות של הצגות בכורה. השחקנים, או יותר נכון, השחקניות, מתחריים-מתחרות ביופי המתקת של סירטיפירסומת. כל אחת היא כוכבת, ולו רק ללילה אחד. הבמה הענקית היא רחוב בן-יהודה. המקום המדויק: הקטע המתמשך בין

הפירכונות המכונית המקושטת שחוביל את הזוג המתחתן לאולם מצפה לרוב שעה שתיים על מדרכת רחוב בן-יהודה. אם הכלה מוכנה בזמן, החתן עוד לא הגיע, וכששניהם מוכנים, הם רצים להצלם. המכוניות מכוסות בפרחים טבעיים ומלאכותיים קלועים יחדיו, מתחרות זו בזו ביופיו.